

עבודת חקר ניתוח צלמים:

ארווין בלומנפלד -

ארווין בלומנפלד נולד ב-26 בינואר 1896, ונפטר ב-4 ביולי 1969.

ארווין בעיסוקו היה צלם יהודי אמריקאי ממוצא גרמני.

הוא נולד בברלין שבגרמניה הוא נולד למשפחה יהודית, ארווין חי בגרמניה בתקופת מלחמת העולם הראשונה ושירת בצבא הגרמני בתור נהג אמבולנס.

בשנת 1920 עבר ארווין לאמסטרדם ושם הכיר את אישתו לנה סיטוראן והם נישאו שנה לאחר מכן.

באמסטרדם פתח ארווין חנות לתיקי עור מאחורי החנות היה לו סטודיו לאומנות שם עסק בציור וצילום של פרוטרטים של נשים שם בעצם התחיל את דרכו כצלם בחלון הראווה של החנות הוא הציג את עבודותיו(צילומים וציורים), ארווין הבחין שהצילומים יותר פופולרים מהתיקים שהוא מכר בחנות ולאט לאט החל להתמקד בצילום בלבד והמשיך את דרכו כצלם אופנה.

בזכות הצלם סביל ביטון אשר הפגיש אותו עם עורך ווג הצרפתי באותה התקופה מאותו רגע הקריירה שלו נסקה בשנת 1936 עבר ארווין לפריז שם התפתח בעזרת סטודיו ששכר ברובע ה-14 הוא נפגש במהלך תקופתו שמה עם אמנים רבים שאהבו את כישרונו וראו בו פוטנציאל גדול אחד מאומנים אלו הוא: אנרי מאטיס. לאט לאט ארווין התחיל להיות חלק מהמערכת האומנותית של העיר והחל לעבוד עם מספר מגזינים שבראשם מגזין ווג הצרפתי.

ב-1941 עם מלחמת העולם השנייה לאחר מסע בריחה אכזרי עם משפחתו ארווין ברח מצרפת ולבסוף הצליח להגיע לארצות הברית - ניו יורק גם שם ארווין פתח סטודיו לצילום. ארווין התחיל לפתח קשרים מקצועיים אשר קידמו אותו ואת עבודתו רבות ומכך התחיל לעבוד כצלם של מגזיני אופנה גדולים בארצות הברית.

בהתחלה ארווין הכיר את אלכסי ברודוביץ', המנהל האמנותי של מגזין האופנה הרפר'ס בזאר ועבד איתם כצלם עצמאי, בהמשך הקריירה שלו פגש ארווין גם את אלכסנדר ליברמן המנהל האומנותי של ווג אמריקה.

ארווין בלומנפלד אומנם לא היה צלם האופנה המפורסם ביותר אבל בהחלט אחד מצלמי האופנה המשפיעים והטובים.

ארווין האמין שצילומי אופנה הם לא דווקא בצילום של בגדים הטרנדים ביותר אלא ביצירת תמונות אייקונית של האופנה.

צילומי ועבודתיו נעשו בהשפעת זרם הדאדאיזם והושפע מאומנים כמו מאן ריי, ג'ורג' גרוש ולוקאס קראנאך. עבודות האופנה שלו לרוב צולמו בצבע, ועם זאת צילומי האמנות שלו היו מונוכרומטיים. הוא השתמש במספר טכניקות שונות, כמו חשיפה כפולה, הדפסת סנדוויץ', סולריזציה, צעיפים ומראות.

לפני כשנה במוזיאון לאמנות ולהיסטוריה של היהדות בפריז הוצגה תערוכה של אחת מיצירותיו, "המצוקות של ארווין בלומנפלד, 1930-1950" התערוכה הציגה כ-180 תצלומים חלקם נחשפו לראשונה בתערוכה.

ארווין בלומנפלד נפטר בשנת 1969 ברומא.

ארווין הוא צלם אופנה שרוב צילומיו היו צילומי נשים מה שבדיוק מתקשר לנושא העבודה שלי על הקשר בין האופנה וסוגי נשים ארווין מצא את היחוד האופנתי בנשיות והיצירות (תמונות) שלו מהוות לי השראה גדולה כצלמת ובייחוד לפרויקט שלי.

אני מאוד התחברתי לעבודתו של ארווין אני חושבת שיש לו זווית ראייה ייחודית אשר משקיפה על עולם האופנה בצורה שונה, הוא גורם לצילומי האופנה להיות הרבה יותר מיוחדים ולא רגילים אני אוהבת את העבודה שלו עם צבעים ועם קומפוזיציות ואת הרעיונות והמחשבה מאחורי התמונות שלו.

בתמונה ניתן לראות אישה בסטודיו עם רקע ורוד ומסביבה מסגרת זהב, ככל הנראה בתור ניסיון להראות את האישה כחלק מתמונה המוקפת במסגרת. המסרים שעוברים מהתמונה הזאת הם הרכות שניתנת לראיה באישה היא נראית כמו דמות מהאגדות חלומית והרמונית הרקע הורוד מוסיף למסר זה, ניתן לראות כי האישה אומנם כלואה במסגרת אך היא מצליחה לצאת מגבולותיה ו"לפרוץ דרך".

בחרתי בתמונה כי מאוד התחברתי לקומפוזיציה בתמונה הישיבה של האישה והחזקת המסגרת, ראיתי בתמונה קשר לפרויקט שלי וזאת גם אחת הסיבות שבחרתי את התמונה השמלה הורודה מסמלת רכות ומתיקות נשית. התמונה מצולמת בעדשת נורמל.

התמונה מוקפאת מכיוון שהדוגמנית אינה בתנועה ומהירות התריס מותאמת לנשימות טבעיות של בן אדם (בנונית - 100/125). עומק השדה בתמונה הוא מלא מכיוון שניתן לראות את המסגרת בבירור. דוגמנית מצולמת במרכז הפריים, שמסביבה מסגרת והרקע ורוד הקשר בין הדמות לרקע היא יצירת ההרמוניה והמראה הבובתי והמסגרת באה להעביר מסר. הצבעוניות בתמונה היא בעיקר צבעים שמשדרים רוח ונשיות ורוד וזהב ונחשבים לצבעים חמים. התאורה היא תאורת פלאש של סטודיו -רכה שבאה מלמעלה, ותאורה קדמית שבאה בערך בארבעים וחמש מעלות.זווית הצילום היא גובה עיניים ומדיום שוט.

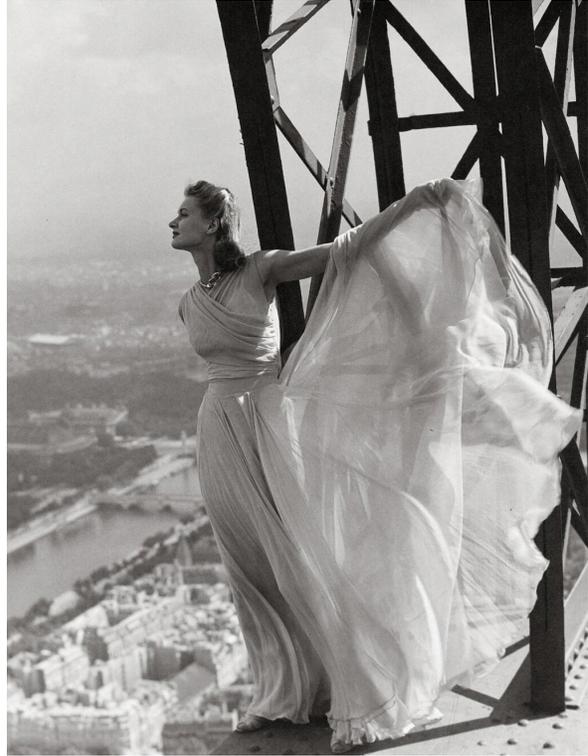
זוהי תמונה מאחת מעבודותיו של ארווין לווג האמריקאי. בתמונה ניתן לראות כי מצולמת אישה שהיא דוגמנית שצולמה לשער של ווג על ידי ארווין בלומנפלד הדוגמנית מצולמת מהפרופיל שלה, הדוגמנית מטה את ראשה כלפי מטה כאשר אוחת בידה ליפסטיק, הצילום התרחש בסטודיו כאשר הרקע ככל הנראה לבן. ניתן לראות שהפרופיל המשורטט והיפה של האישה מציג יופי נקי וטהור של אישה בשילוב עם שפתון שגם הוא מסמל את הנשיות ואפילו יכול לסמל מיניות מוסתרת, אחת מהכתפיים של הדוגמנית חשופות גם זה דבר שעלול לרמז על מיניות לכן לפי דעתי הרעיון מאחורי התמונה הזאת היא קישור בין עולם הנשיות האופנה והמיניות (מסתורית). הצילום נעשה בין צילומים לשער של ווג.

החלטתי לבחור להציג צילום זה מפני שאני חושבת שמאוד התחברתי אליו מבחינת הקומפוזיציה, ולמסר שאני מאמינה ורואה בו. סיבה נוספת היא שאני רואה בו קשר הדוק לפרויקט שלי בגלל שילוב נושא הנשים ובייחוד תכונת המיניות באישה המסמל על סוג של תכונה נשית את כל זה הצלם חיבר עם אופנה ולכן בחרתי בצילום זה.

ניתן לראות שהצילום אכן לא מרוח כלומר מוקפא אך עם זאת הדוגמנית לא נמצאת באיזו שהיא תזוזה אלא בפוזת מסוימת קבועה. לכן אני מאמינה שהצילום צולם במהירות תריס (100-125) שמתאימה לתזוזות טבעיות של אדם כמו נשימה.

התאורה בה ארווין השתמש בצילום היא תאורה מלאכותית (צולם בסטודיו) ניתן לראות כי הוא השתמש בצורה של חורים שדרכם האור נופל על פניה של האישה ולכן על פניה של האישה ישנן נקודות אור קטנות. הדמות ממוקמת במרכז הפריים ומפני שהרקע לבן התמונה יותר עוסקת בהצגת הדמות ופחות ביחסי דמות לרקע. הרקע הוא לבן לכן מצב הרקע לא מאוד ברור לעין (עומק שדה מלא או רדוד). הצילום התרחש בגובה העיניים וצולם במדיום שוט.

בתמונה ניתן לראות דוגמנית אשר עומדת במגדל אייפל , בתמונה ניתן לראות שלדוגמנית יש שמלה ארוכה, תנועת השמלה והעובדה שהדוגמנית עומדת בקצה במגדל אייפל מראה שהצלם ניסה להעביר אווירה של חופשיות בשילוב עם האופנה. בחרתי בתמונה זאת בגלל שמאוד התחברתי לשמלה שמתנופפת ומרמזת על חופשיות ואני מאוד אוהבת את התעוזה והאומץ שהתמונה מציגה.

התמונה צולמה בעדשת טלה.

מהירות התריס בתמונה היא נמוכה יחסית מפני שניתן לראות כי יש מריחה של השמלה.

הצילום צולם בצמצם פתוח מפני שישנו עומק שדה רדוד.

הדמות(והשמלה שלה) נמצאים בשני שליש של התמונה והיא מביטה לשליש הנוסף. שהוא הרקע.

ניתן לראות שהתאורה היא תאורה טבעית-תאורת יום שמש שבאה מלמטה ומהצד של השמלה.

התמונה צולמה בשחור לבן והקונטרסט בינוני גבוה, התמונה צולמה בגובה העיניים ומדיום שוט.

לואיז דאל וולף –

לואיז דאל וולף נולדה בתאריך 19 לנובמבר בשנת 1895. היא נולדה באלמנדה, קליפורניה. לואיז נולדה להורים ומשפחה נרווגית וכבר מגיל צעיר התפתחה אצלה החיבה לאומנות והיא פיתחה את יעודה כאומנית מצליחה. דבר זה הוביל את לואיז ללכת ללמוד אומנות בסן פרנסיסקו במכון לאומנות, ולהתעניין בעולם האומנות כגון: בציור, רישום, אנטומיה אנושית, אדריכלות ועיצוב פנים. ב-1921 כאשר לואיז עבדה בציורי שלטים, היא נחשפה לעבודות-תצלומים של הצלמת אן בריגמן. לואיז מאוד התרשמה מצילומיה של אן בריגמן ולכן התחילה להתנסות בצילום אבל עבודתה והתחלת דרכה כצלמת התרחשו מאוחר יותר בשנות השלושים. לואיז הושפעה מתצלומיה של הצלמת אן בריגמן, ודבר זה השפיע על המשך היצירה שלה כצלמת.

1927-1928 לואיז הייתה בנסיעות רבות לאפריקה עם הצלם קונסואלו קנאגה שגם הוא עורר בה השראה גדולה והחזיר לה את החשק לצילום. בשנת 1928 נישאה לואיז לפסל אמריקאי מייק וולף.

הצילום הראשון של לואיז שפורסם היה ב-1932, הצילום זכה לפרסום רב ומשם לואיז התחילה את הקריירה שלה כצלמת. לואיז ובעלה עברו לניו יורק בשנת 1933. בניו יורק לואיז פתחה את הסטודיו שלה לצילום ועבדה כצלמת עצמאית עד שקיבלה הצעת עבודה במגזין האופנה הארפר בזאר בשנת 1936 והתחילה לעבוד שם כצלמת אופנה.

במגזין היא מאוד נהנתה מהחופש היצירתי שהיה לה שם וגם מעבודת צוות עם צוות המגזין לדוגמה עם עורכת האופנה : דיאנה ורילנד.

במהלך שני העשורים בהם עבדה לואיז כצלמת אופנה במגזין הארפר בזאר היא פרסמה כמאה שערים למגזינים.

בשנת 1958 פרשה לואיז ממגזין הארפר בזאר, לאחר מכן היא עשתה עבודה עצמאית עבור פרסומים למגזיני אופנה שונים כמו: ווג וספורטס אילוסטרייטד.

תצלומיה ועבודתה של לואיז דאל וולף ידועים כהשפעה על צלמים בזמנים מאוחרים, יותר בעיקר על ריצ'רד אבדון ואירווינג פן.

הקשר בין לואיז לפרויקט שלי הוא הקשר בין הצילום לאופנה. גם לואיז היא צלמת אופנה מפורסמת ומשפיעה מאוד בתחומה. גם לואיז כמוני התעסקה בהמון צילומי נשים במהלך עבודתה כצלמת אופנה ולכן יש לה קשר ברור לנושא הפרויקט שלי והיא היוותה לי השראה רבה לפרויקט.

אני מאוד התחברתי לעבודתה של לואיז ומאוד התרשמתי מעבודתה עם צבעים ועם קומפוזציות מיוחדת שנותנת עניין לתמונה. אני חושבת שלואיז יודעת להכניס עניין שונה לעולם צילומי האופנה ולייחד את צילומיה מצילומי אופנה אחרים.

לפרויקט הגמר אקח מלואיז את משחקי הקומפוזיציה המיוחדים שלה, ואשתדל ללמוד מהם ולהכניס אותם לעבודתי האישית בפרויקט הגמר.

בתמונה אנחנו רואים שתי דוגמניות שלבושות בבגדים אדומים וחובשות כובעים.

אחת הדוגמניות מחזיקה שמשיה שיוצרת צל על חלקה. הדוגמנית השני יושבת בצורה שאנחנו רואים את גבה וחלק קטן מהפנים שלה.

התמונה הזאת מנסה להראות את הקשר בין קיץ לאופנה בייצוג שתי נשים שיושבות עם השמשיה והכובעים בכדי לא להיחשף לשמש ועם בגדי ים ומצלמות על חוף הים.

בחרתי בתמונה זו מפני שמאוד אהבתי את הוייב שהיא מעבירה של קיץ בעזרת האופנה והאביזרים השונים. מאוד

אהבתי את העבודה של לואיז (הצלמת) עם הצבעים והקומפוזיציה בה יושבות הדוגמניות, בנוסף מאוד התחברתי לעבודתה עם אור וצל בתמונה זאת.

התמונה צולמה בעדשת נורמל, במהירות תריס שלא דורשת הקפאת תזוזה אך התמונה מוקפאת מכיוון שהדוגמניות נמצאות בפוזת סטטית ולכן אני חושבת שהמהירות פה היא (100/125).

התמונה בצמצם פתוח כלומר עומק שדה רדוד.

הצילום הוא צילום חוץ כלומר התרחש בחוף הים, התאורה היא תאורת יום שמש טבעית קדמית שחלקי הצל נוצרו בעזרת אביזרים.

הצלמת השתמשה בעיקר בצבעים חמים כמו ורוד ואדום, הצילום בגובה העיניים - לונג שוט.

בתמונה זו אנו רואים אישה שמצולמת מהפרופיל. בחרתי בתמונה זו מפני שמאוד אהבתי שהתמונה לא רק מציגה נשיות ואופנה אלא באמת מראה לנו משהו על האישה (לא על הדוגמנית באופן ישיר) בעזרת הבגדים הרשמיים האביזרים הם יצרו לאישה תכונות אופי ומקצוע מה שמאוד מתחבר למה שאני עוסקת בו בפרויקט שלי ולכן אהבתי אהבתי את הצילום הזה. אני רואה בצילום זה מסר של העצמה נשית, מסר שגם נשים בעלות יכולת, חוכמה ויכולות לחקור את העולם. אני ראיתי בעובדה שהאישה מחזיקה את הגלובוס סוג של מטאפורה שנשים מחזיקות את העולם מה שלפי דעתי הוא העצמה נשית. מהירות התריס היא מהירות תריס ממוצעת בטווח בין 1/60-1/125 שמתאימה לתמונה סטטית אך עדיין של בת אדם שיש לה תנודות טבעיות של

הגוף לדוגמא נשימה.

הדמות במרכז התמונה וסטטית.

הרקע הוא רקע חלק ולכן קשה לדעת האם עומק השדה הוא רדוד או מלא למרות שלפי השערתי בתמונה זאת עומק השדה הוא מלא.

הצבעים בהם השתמשה לואיז הם צבעים קרים.

התאורה היא תאורת סטודיו מלאכותית שבאה בזווית 45 מעלות, צדדית, והיא מכוונת לגופה של הדוגמנית.

התמונה בגובה העיניים ומדיום שוט.

בתמונה אנחנו רואים אישה אצילית מאוד המתלבשת בביגוד מפואר, ניתן לראות שתי נשים- לפי הביגוד שלהן ניתן לראות שהן משרתות כנראה שמציצות עליה בהערצה/קנאה. התחברתי לתמונה מפני שאהבתי את משחקי הקומפוזיציה על מנת להעביר את המסר הפערים בין המעמדות השונים. התמונה צולמה במהירות תריס ממוצעת . עומק השדה בתמונה הוא עומק שדה מלא. הדוגמנית נמצאת בשני השליש והמשרתות נמצאות בשליש. התאורה היא תאורה צידית בזווית של בערך 45 מעלות. בתמונה ישנו קונטרסט גבוה. זווית הצילום היא גובה העיניים(שנוטה מעט לזווית נמוכה) וגודל הפריים הוא לונג שוט.

Corinne day – קורין דיי:

קורין דיי נולדה ב-19 בפברואר 1962 ונפטרה ב-22 באוגוסט 2010.

קורין הייתה צלמת אופנה-אוטוידקטית בריטית שהייתה לה השפעה גדולה על עולם האופנה. קורין נתנה מקום בצילומי האופנה שלה לבת אדם שמצולמת (הדמות בתמונה) כלומר שלמצולמת כאישיות אינדבדואלית ישנו קשר לתמונה ובעצם שילבה מעט את העולם הדוקומנטרי עם עולם האופנה. השילוב בין העולמות היה אחד ההשפעות של קורין על עולם הצילום ועל תפיסות צילום שונות.

בצילומים ובעבודות של קורין היא נהגה לשלב פרטים אוטוביוגרפיים של המצולמים שלה, והיא הייתה ידועה כצלמת שיוצרת קשר אישי ומערכת יחסים ארוכה, משמעותית וקרובה עם רוב המצולמים שלה כמו: קייט מוס, רוזמרי פרגוסון, ג'ורג' קלמנטס, ג'ורג'ינה קופר, שרה מאריי, טניה קורט וטארה סנט היל.

עבודתה הראשונה שזכתה בפרסום רב הייתה צילומים שפירסמה למגזין The Face בשנת 1990 הצילומים היו צילומים של קייט מוס במאמר מערכת שבותרתו 'הקיץ השלישי של אהבה'.

הסגנון המיוחד שיצרה קורין והגישה שלה לצילומי אופנה בשנות ה-90, זכתה לכינוי "גראנג" ומשם בהשראתה נוצר סגנון חדש בינלאומי.

בשנת 1993 הוזמנה קורין לצילומים במגזין ווג הבריטי, שם היא צילמה את קייט מוס. הצילום זכה לפרסום גדול ושבחים רבים.

בהמשך הקריירה שלה היא הוציאה ספר תמונות שנקרא "יומן" בספר היא עסקה בצילומים של חייה וחבריה. הספר אכן עגום אך כנה ומציג כרוניקה עדינה, פואטית וכנה של חיי הצעירים באותם השנים.

בשנת 2000 הספר התפרסם ותמונותיה הוצגו בגלריה של הצלמים בלונדון באותה שנה.

בשנת 1996 גילו לקורין דיי גידול מוחי מסוכן, בעקבות מחלתה היא חזרה לצלם והפעם באופן קבוע במגזין האופנה ווג הבריטי, היפני והאיטלקי.

עבודותיה הוצגו במוזאונים גדולים ובגלריות שונות כמו למשל: בגלריה הלאומית לפורטרטים, מוזיאון ויקטוריה ואלברט, טייט מודרן, גלריית סאצ'י, מוזיאון המדע, מוזיאון העיצוב, גלריית הצלמים, גלריית גימפל פילס.

בשנת 2010 קורין למרבה הצער נפטרה ממחלתה.

אני חושבת שהקשר בין קורין ועבודתה לפרויקט שלי הוא הקשר שלה לאופנה ויותר מכך הסגנון המיוחד שהיא יצרה לצילומי האופנה.

סגנון אופנה דוקומנטרית שמראה לנו על המצולם ומי הוא המצולם בין היתר בעזרת פרטים שונים אך גם בעזרת אופנה, מה שמאוד מתקשר לפרויקט שלי שבו אני מנסה להראות את הקשר בין סגנון הלבוש של האישה לתכונות שהיא מייצגת והרבה פעמים גם לסוג אישה מסוים שהיא. לכן אני חושבת שסגנון צילום האופנה החדשני שקורין יצרה עלול להשפיע רבות על הפרויקט שלי.

בנוסף מאוד התחברתי לעבודתה של קורין, שילוב סיגנונות הוא דבר מדהים בעיניי ובעיקר שהוא עובד ויוצר השפעה תפיסות צילום אחרות. אני חושבת שההשקעה שדרושה בהיכרות מעמיקה עם רוב המצולמים היא השקעה מאוד גדולה שלבסוף משפיעה לטובה גם על התוצאות מפני שכאשר יש חיבור בין צלם למצולם, אז המצולם מרגיש בסביבה נוחה יותר ודבר זה ניכר בתמונות.

בתמונה רואים אישה יושבת על נדנדה מעץ בטבע. היא לובשת שמלה לבנה והיא מסתכלת למצלמה. אני חושבת שהצלמת ניסתה להעביר דרך הטבע והירוק עם השמלה הלבנה והשיער הבהיר והמבט של הילדה איזה שהיא תמימות מסוימת. הנדנדה ונעלי הבובה מסמלים לנו על ילדותיות. הישיבה המינית של הילדה והשמלה החשופה והמבט של הילדה מביעים מיניות. השילוב בין מיניות לילדותיות ונשיות מזכירים לנו את המושג לוליטה מעולם האומנות. בחרתי בתמונה כי מאוד התחברתי לוויזואליות של התמונה והצבעים הרכים שבתמונה שמשדרים נועם. בגלל שהתמונה היא ילדה על נדנדה כלומר דינמית והתמונה מוקפאת מה שאומר שמהירות התריס יחסית גבוהה.

התמונה צולמה בצמצם פתוח כלומר עומק שדה רדוד. הילדה ממוקמת במרכז הפריים ולמרות שגופה פונה הצידה הפנים שלה הן קדמיות למצלמה. הצבעוניות שבולטת בפריים היא הירוק של הטבע וגווני הצהוב של השמש והשיער שלה שיוצרים אווירה הרמונית וקסומה. התאורה היא תאורת יום כלומר תאורה טבעית מהשמש. זווית הצילום היא גובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט.

בתמונה ניתן לראות דוגמנית בשמלה אפורה מפוארת שיושבת על שולחן עבודה בחדר תפירה. ניתן לראות כי המבט בעיניים של הדוגמנית מראה על יאוש והמסר האישי שהתמונה מעבירה לי היא היא יאוש של עולם הדוגמניות מהמידות וממבנה הגוף שמובנה להן שהם צריכות להיות בו. בחרתי בתמונה מפני המסר המשמעותי שמאוד מתקשר לפרויקט שלי מפני שאחד הקשרים הגדולים בין עולם האופנה לנשיות מתחיל בחדר התפירה ובמידות. התמונה צולמה במהירות תריס נמוכה בינונית שמתאימה לצילום של אישה שנמצאת בתנוחה סטטית (100/125).

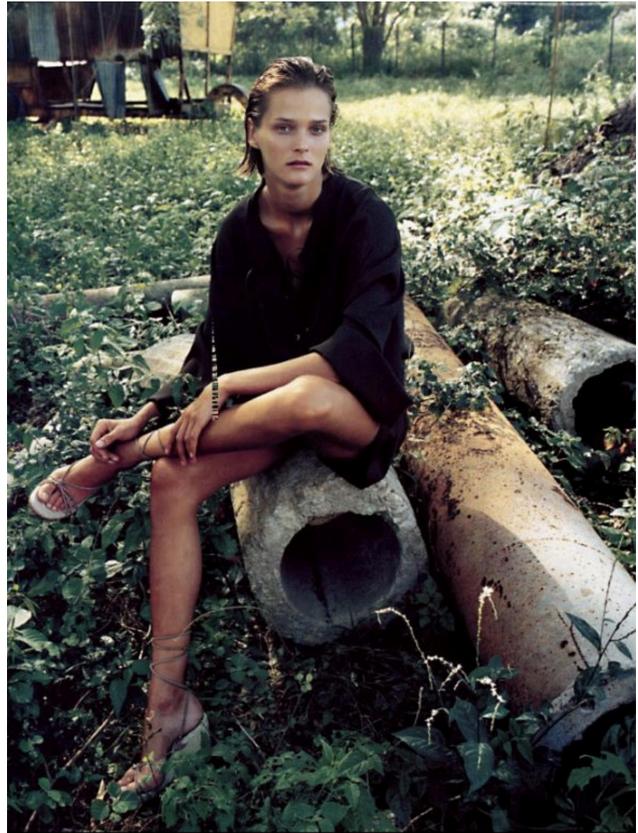
הצילום הוא בעומק שדה מלא.

הקשר בין הדמות לרקע הוא הקשר בין עולם האופנה לבין המדידות לבין הדוגמנית שמאוד מתקשר ומעביר מסרים שונים.

הצבעוניות בתמונה היא בעזרת צבעים קרים שגם עוזרים להעביר את המסר ביחד עם המבט של האישה.

התאורה היא תאורה מלאכותית. זווית הצילום היא גובה העיניים הגודל הפריים הוא לונג שוט.

בתמונה אנחנו רואים אישה שיושבת על גליל
אבן גדול.
הרקע בתמונה הוא רקע של טבע וצמחיה היוצר
רקע שצבעו ירוק ומלא חיים.
ניתן לראות ניגודיות ברורה בין הרקע שהוא
מלא חיים , מלא בצמחיה שצובעת את הרקע
בירוק בנוסף התאורה העדינה גם מוסיפה חיים
לרקע . לעומת זאת המצלמת מאוד אפלה
וקודרת ניתן לראות זאת לפי הבגדים השחורים
שלה , המבט החודר והכעוס שלה.
למרות שהדוגמנית בהבעה ריקה ניתן להבין
ולראות שהמבט שלה הוא כועס או
עצוב(קונוטציה שלילית) הבגדים השחורים
תורמים להעברת הקונוטציה השלילית שבתמונה
ולפי דעתי התמונה הזו מעבירה מסר של
ניגודיות בין הטוב בחיים שמסמל הרקע לבין

הדברים הפחות טובים בחיים שמסמלת הדוגמנית. בנוסף אפשר דרך המשחק בין הטוב לרע בתמונה
שלפעמים החיים טובים אך אנחנו, בני האדם מסתכלים על חצי הכוס הריקה ורואים רק את הרע.
בחרתי בצילום זה כי הניגודיות בתמונה והמסר שאני חושבת שהתמונה מעבירה עוררו בי עניין רב
ורצון לנתח את התמונה ולהבין ומעבר לזה אני מאוד אוהבת את התאורה והקומפוזיציה בתמונה
ובכליות את הטכניקה בתמונה.
התמונה צולמה בעדשת נורמל.
הדוגמנית היא סטטית ולכן ניתן להניח כי הצילום צולם במהירות תריס נמוכה- ממוצעת. מפני שלא
היה צורך בהקפאת תנועה דינמית אך גם אין מריחה.
עומק השדה בתמונה הוא רדוד
הדוגמנית נמצאת במרכז הפריים.
ישנו שימוש בצבעים קרים, והתאורה בתמונה היא תאורת יום-שמש.
הצילום צולם בזווית - גובה העיניים.
גודל הפריים בתמונה הוא לונג שוט.

מייקל דיוויד קורס –

מייקל קורס נולד בשם קארל אנדרסון ג'וניור בלונג איילנד, ניו יורק בתאריך ה-9 באוגוסט 1959. הוא נולד לאם יהודיה ג'ואן המבורגר -קורס שהיא דוגמנית לשעבר וקארל אנדרסון. כבר מאז שהיה פעוט מייקל היה בעולם הדוגמנות והאופנה. הוא דיגמן והופיע בקמפיינים לאומיים למוצרים כמו נייר טואלט ודגני בוקר לאקי צ'ארמס. כאשר מייקל היה ילד קטן הוריו הביולוגים נפרדו ואת שמו החדש מייקל דיוויד קורס הוא קיבל בגיל 5 רק לאחר שאימו נישאה לאיש העסקים ביל קורס. את השם החדש מייקל בחר לעצמו. את העיצוב הראשון שלו עשה כאשר היה בן חמש, כשאימו נתנה לו לעצב לה את שמלת חתונתה, כבר מגיל צעיר למייקל הייתה את התשוקה והאהבה לאופנה ולעיצוב וראה בהזדמנות הזאת פוטנציאל. מגיל קטן מאוד מייקל נמשך לאופנה. משנות העשרה שלו הוא החל לעצב עיצובים אישיים ולמכור את בגדיו מהמרתף של בית הוריו, שבינו (של המרתף) היה אייקון פרפר. בשנת 1977 החליט מייקל לממש את אהבתו לאופנה והחל ללמוד במכון הטכנולוגי לאופנה שנמצא בניו-יורק, אך עם זאת הוא הפסיק ללמוד שם אחרי שני סמסטרים בלבד ופרש. לאחר שפרש הוא החליט ללכת לעבוד בבוטיק קטן ששם נתנו לו מקום למכור גם בגדים ועיצובים משלו. משהו בבגדים הפשוטים והמחוייטים באלגנטיות, ובטכניקות המכירה המדהימות שהיו לו הפכו את מייקל לכל כך מצליח והוכיחו את עצמם כשילוב מושלם. הוא הסתובב ברחבי ארצות והברית והלך לתצוגות אופנה קטנות בבתים פרטיים שכונו "תצוגות תא מטען". בשנת 1981 מייקל קורס כבר פיתח את קולקציית בגדי הנשים שלו והציג אותה ב-Saks Fifth Avenue, Lord and Taylor, Bergdorf Goodman, Neiman Marcus. הוא נחשב למעצב הראשון שיצר קולקציית בגדי נשים שמוכנים לבישה. ב-1997 הוא הצטרף לסליון, בית אופנה בצרפת שם הוא עבד כמנהל קריאייטיב. גם שם מייקל השיק ומכר עיצובי בגדים ואקססוריז אישיים שלו, שהפכו את בית האופנה למקום הרבה יותר מצליח ופופולרי. מייקל קורס הפך לפופולרי ועיצב בגדים לשחקניות רבות כמו-רנה רוסו וגווינת' פאלטרו. במשך עבודתו בסליון מייקל המשיך להרחיב את המותג שלו, והשיק קווי בגדי גברים, אביזרים ובישום. בשנת 2003 מייקל החליט לעזוב עבודתו בסליון, והחל לעבוד אך ורק על פיתוח המותג שלו. המותג שלו מאוד הצליח ומפורסמים רבים נחשפו אליו ולבשו את עיצוביו בניהן ניתן למנות את אליסה, קתרין זיטה-ג'ונס, היידי קלום, מישל אובמה, רייצ'ל מקאדמס, ג'ניפר לופז, ג'ואן אלן וג'ניפר גארנר.

בשנת 2013, מייקל דיוויד קורס היה חלק מרשימת 100 האנשים המשפיעים ביותר בעולם על ידי The Time.

דורג בין מאה מעצבי האופנה הדרמטיים והמשפיעים ביותר בניו יורק על ידי Observer. מייקל זכה בפרסים רבים על עיצוביו ונחשב לאחד ממשפיעי עולם העיצוב והאופנה.

עד היום מייקל קורס הוא מותג אופנה ידוע ומפורסם מאוד, אני מאוד מעריכה ואוהבת את עבודותו של מייקל.

אני חושבת שלמרות שהוא בא מרקע המושלם לאופנה כל ההתחלות שלו היו צנועות והוא פעל בחוכמה ואלגנטיות על ידי הכנסת העיצוב האישי שלו בכל מקום אשר הלך.

אני מעריכה את השקעתו כבר מגיל קטן ואת אהבתו העצומה לעולם האופנה כל אלו עשו אותו המותג ומעצב האופנה המצליח שהוא היום.

בנוסף בחרתי במייקל להיות האומן הנוסף

שלי מפני שאני מאוד אוהבת ומתחברת לעיצוביו ובתור חובבת אופנה גדולה אני מאוד מעריכה את עבודתו והוא מהווה לי השראה ענקית גם לפרויקט וגם לחיי האישיים.

בתמונות אלו בחרתי להציג לכם שלושה עיצובים של שמלות נשים שעיצב מייקל קורס. בחרתי בשמלות נשים כי פריט הלבוש האהוב עליי הוא שמלה אני חושבת שהשמלה היא פריט לבוש שיכול לשחק תפקידים רבים כמו אלגנטי, יוקרתי, חגיגי, יום-יומי ועוד...

ניתן לראות שמייקל לקח את הפריט שנראה מאוד פשוט שמלה ועיצב בצורה כל כך שונה מגוון שמלות מיוחדות ומהממות.

הדברים שאני הבחנתי שמייקל שם לב אליהם ומכניס אותם בעיצוביו הם: צבעים - ניתן לראות שברוב עיצוביו של מייקל הוא נותן חשיבות רבה לצבע, הוא דואג להתאמת צבעים מושלמת בין הפריטים השונים (תיק, נעליים, והעיצוב של השמלה ועוד...) לדוגמא בתמונה השלישית נראה כי הוא השתמש בבד שמעוצב כמו דוגמאת זברה אך את הפסים השחורים הפך לירוקים ולשמלה שילב תיק באותו צבע ירוק מה שיוצר התאמת צבעים מדהימה ומושכת את העין.

טקסטורות בד מיוחדות - לפי הבחנתי מייקל אוהב להוסיף לעיצוביו טקסטורות שונות של בדים. לדוגמא בתמונה הראשונה - הוא השתמש בשמלת הג'ינס שתהיה בדיוק בדוגמאת ג'ינס - מכנס. ניתן לראות זאת לפי הכיסים והכפתורים לאורך השמלה.

בתמונה השניה - ניתן לראות כי טקסטורת הבד היא פסים דקים שמעוצבים כבד מחורר, רשת הפסים הם לאורך כל השמלה.

ברוב עיצובי השמלות שלו נראה את אחד הקריטריונים שציננתי פה בתור תוסף מיוחד - משהו לא שגרתי.

אני מאוד אוהבת את עיצוביו של מייקל קורס וחושבת להשתמש בשילובי הצבעים המיוחדים שלו והתאמות של צבעים גם בפרויקט הגמר שלי.

Artnet, "Erwin Blumenfeld"

<https://artnet.com/artists/erwin-blumenfeld/3>

BIOGRAPHY, Michael Kors , AUG 18, 2020

<https://www.biography.com/history-culture/michael-kors>

CORINNE DAY PHOTOGRAPHER, <https://www.corinneday.com/home/>

2020 בנובמבר 19 , "לואיז דאל וולף:בוהנת צילום אופנה" FAHRENHEIT MAGAZINE

<https://d.com/iw/%D7%90%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%AA/%D7%97%D7%96%D7%95%D7%AA%D7%99%D7%99%D7%9D/%D7%9C%D7%95%D7%90%D7%99%D7%96-%D7%93%D7%90%D7%9C-%D7%95%D7%95%D7%9C%D7%A3-%D7%9B%D7%95%D7%94%D7%A0%D7%AA-%D7%A6%D7%99%D7%9C%D7%95%D7%9D-%D7%90%D7%95%D7%A4%D7%A0%D7%94>

FAMOUS FASHION DESIGNERS , Michael Kors

<https://www.famousfashiondesigners.org/michael-kors>

Icp, Artist - Louise Dahl-Wolfe

<https://www.icp.org/browse/archive/constituents/louise-dahl-wolfe?all/all/all/all/o>

Highlike, ERWIN BLUMENFELD.

<https://highlike.org/text/erwin-blumenfeld-4/>

NATIONAL MUSEUM OF WOMEN IN THE ARTS, Louise Dahl-Wolfe

<https://nmwa.org/art/artists/louise-dahl-wolfe/>

The Guardian, Corinne Day obituary, Veronica Horwell, 31 Aug 2010

<https://amp.theguardian.com/artanddesign/2010/aug/31/corinne-day-obituary>

Ynet אופנה, צלם האופנה היהודי ארווין בלומנפלד מצא יופי גם בזמנים הקודרים של המאה ה-20,

איתי יעקב, 17.04.23

<https://www.ynet.co.il/fashion/article/bkdy11rfzh>

